

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XVIII. Dom. Passionis. Concionum fuga.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

damnum omniaum sanè acerbissimum, omnium à cervicibus clementissimè amoliatur JESUS Christus Dominus noster, qui vivit ac regnat in secula seculorum. Amen.

CONCIO XVIII.

DOMINICA V. QUADRA-
GESIMÆ, SEU DOMINICA
PASSIONIS.

Qui ex Deo est, verba Dei audit. Joan. 8.

Concionum fuga.

REcè S. Pater Hilarius (1) Sacrum Scripturæ Codi- (1) S. Hi-
cem Roseto comparavit Opt. AA. ubi candidas & lar. in Psa.
rubentes virtutum rosas in copia decerpas. His 134
rotis incubant laboriosissimæ apes, atque inde con-
ficiendo melli optimum succum exfugunt; sed &
rosis hisce turpes Araneæ insidiantur, ut succum inde protra-
ctum, in exitiale toxicum transmutent. Hac similitudine
tangit Sanctus Pater hæreticos, qui araneæ instar ex S. Script.
merum pus & horridos errores educunt. Nulla hæresis datur
sub sole, quæ non sectam suam velit per S. Script. Oracula
perperam intellecta mordicus defensam. Hic Digitò DEI
exaratò Scripturæ Librò & septem sigillis clausò, tanquam
sue pravitatis palliò, miserrimè abutuntur. Nihil tam ine-
ptum, tam sordidum, tam impium est & execrandum, cujus
non testem sententiam ex Script. proferunt. Sic Spiritum San-
ctum centies nasò suspendunt aduncò, pro sua libidine ver-
ba ejus & Oracula quaquaversum rotando, & tornando. Ah!
quàm immani laniena quinas voces illas, hoc est enim Corpus
meum excarnificarunt! Anno 1577. grandis liber in lucem pro-
diit, qui duas sibi mutuò adversas vocum harum inter-
pretatio-

A.
Catholici
ex S. script.
ut apes bo-
næ fugunt
optimos
liquores,
hæretici
ut araneæ,
venena.

ELHAPEN
TIV
23

(2) Bel-
larm. con-
trov. de
Euch. c. 8.
(3) Jo. 15. pretationes allegat, quas omnes scriptis suis (2) inseruit Bel-
larminus, pro! quanta vafritie Spiritum Sanctura & Scriptu-
ram ejus stygius Mahomet excepit! cum Christus (3) diceret:
*cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis Spiritum ve-
ritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de
me &c.* juxta hujus lurconis vaticinos ructus hic loci Christus
sub voce *Paraclitus*, Mahometum intellexit. O blasphemam
hæreticæ pravitate vesaniam! Eutyches hæresiarcha ipsa ex
Scriptura defendit, Christum verum hominem non esse. Sic
(4) Phil. 2. inquit ille, Paulus (4) interminis de Christo: *in similitudinem
hominum factus*; ergo tantum homo fuit similitudinarius, er-
gò Caro ejus tantum fuit phantastica Caro; ergò Mater ejus
tantum fuit umbratilis & purè nominalis Mater. Has & plu-
res alias his similes blasphemias eruçant, si à genuino Scrip-
turæ sensu, ab ipsa S. Matris Ecclesiæ & SS. Patrum sententia,
temerario ausu deflectant, suæ unius multoties corruptæ phan-
tasiæ sequaces atque æmuli capitones. Hinc omnes omnino
(5) S. Aug. hæreses sua primordia traxerunt Augustino (5) teste: *non ali-
unde nata sunt hæreses, quam dum Scriptura bona non bene
intelliguntur, & quod in illis non bene intelligitur, temere
tamen & audacter asseritur.* At quid Scripturæ depravati-
onem hæreticis receptam, remotioribus è locis accersimus?
nunquid currentis Dominicæ Evangelium rosas nobis in copia
ministrat, ex quibus tamen more sua nonnisi toxicum exsugunt.
Pro exemplo obviam inde sententiam capimus, & in ea festi-
tantes araneas cribramus. *Qui ex Deo est, verba Dei audit,*
inquit hodie Servator; ideo vos, ô Judæi, ex Deo non estis,
quia Verbum Dei vel negligitis, vel contemptui habetis; has voces
quò sensu sumi volunt antiquiores hæretici? sensu heteroclitico,
præpostero, cancrino. Venenum extrahunt, unde apes ec-
clesiasticæ mel hauriunt vitale. Manichæi adeò crasse memo-
ratas voces explanant, ut ipsi Christo teterrimum dæmonem
æquiparare nullatenus reformident. Patet inde, (sic lurcones
istii criminantur) patet inde, nos homines duas naturas cir-
cumferre, vel bonam, vel malam: si bonam habeamus, ex
Deo sumus & à Deo; si verò malam habeamus, ex dæmone su-
mus & à dæmone, malitiæ omnis authore; sicut omnis boni
Author

B.
Manichæi
in hod.
Evang.
blasphem.

Author Deus est. En horribilem calumniam, quã ipse Deus per Manichæos proscinditur. Sensit quidem olim cum Manichæis hæc Augustinus, at Monicæ lacrimis emollitus, Pauli lectione commotus, S. Ambrosii spiritu & doctrinã redanimatus, atque ad veram fidem nostram conversus, alia longè de hodierno Evangelio (6) & cum eo Greg. (7) Magnus dixit, scripsitque, *qui ex Deo est, verba Dei audit*, seu quod idẽ fuerit, qui promptè & avidè Sacras audit Conciones, palàm ostendit, se *Signum Prædestinationis* animò fovere; hic spe plenus vivit, & solatiò, se aliquando ex hac misera lacrimarum valle sursum ad æternæ Beatitudinis gloriam emerfurum; qui autem eas vel negligit, vel contemnit, habet pariter, quod timeat, ne fato infelici extinctus, deorsum fluat ad pœnam, nullò unquam avò sopiendam. Hoc verò ac genuino sensu memoratas Christi voces sumunt allegati Patres Augustinus & Gregorius Magnus, quibus utique plus fidel debetur, quàm mendaciloquis Verbi Divini verberonibus Manichæis. Apud Joannem (8) eodem ferè ritu Christus perorasse videtur; *oves meæ vocem meam audiunt*, seu, quod idem est, qui meo ex ovili est, is se à me regi ac duci patitur, rediturus pariter ad ovile meum, ad Deum & ad gloriam, si modò vocem veri pastoris audierit; eique obedierit; sit verò, qui hanc vocem respuat, rideat, contemnat &c. is unã timeat, ne ab orcino lupo devoretur. Clarius hæc omnia Christus ipse per Divum Lucam (9) detonuit: *Beati, qui audiunt Verbum Dei, & custodiunt illud*. Hæc cum more suo attentius rimaretur mellifluus Pater (10) Bernardus è cœlo hæc unã gratiã perplui desiderabat, ut ipse ac reliqui omnes domestici fratres hõc sanctissimò Prædestinationis signò dotarentur, prompti ad colloquia sacra, & in his avidè percipiendis affidui. Verba Sancti Patris hæc sunt: *magna mihi consolatio est, fratres mei, in illo Domini Verbo: qui ex Deo est, verba Dei audit: inter ea, qua fiduciam præstant, & spei materiam, unum illud maximum est, qui ex DEO est, verba Dei audit*. Animat inde fratres suos, ut pergant summo in pretio ac cultu habere Verbum Dei, tanquam Signum secuturæ Beatitatis. Novit hoc ipsum apprimè Vates Regius; hinc voces illæ: *inclinate (11) aurem vestram in verba oris mei*, quia scilicet inde Salus pendet æviterna, si verba salutis pronis auribus hauriantur,

(6) S. Aug. tr. 42. in Joan.
(7) S. Greg. hom. 18.

(8) Joan. 10.

(9) Luc. 10.

(10) S. Bern. serm. 1. in Septuag.

C. Auditio Verbi Divini est Signum Prædestinationis.

11 Ps. 77

Y & con-

ALHANA
TIV
27

(12) Greg.
hom. 21. in
Evang.

(13) Jac. de
Vitiac.
ser. 19. o.
(14) Joan.
Nadaf. An.
Crucif.
hebd. 15.
§. 2.

D.
Probatur
exemplo
rurali.

(15) Luc.
10.
Hist.

(16) Jud.
15.

(17) Matt.
23.

& contra mortis non morituræ pœna, si flocci fiant aut spernan-
tur. Teste Greg. Magno (12) *nullum adeo certum perditionis
signum est, quam non libenter audire Verbum Dei.* An præsens
assertum etiam exemplo firmari petitis? non recuso. Serviet
hunc in finem, quod suis pridem sermonibus commisit (13) pur-
puratus Ecclesiæ Pater Jacobus Vitiacensis, inde suo etiam anno
de cultu Crucifixi (14) Joannes Nadasi inseruit.
Erat Mopsus verè ruralis, quem nemo poterat inducere,
ut Festis & Dominicis præter Sacrum etiam Concionem audiret.
Quo loco apud Deum hoc uno ex capite fuerit rusticellus, mox
patebit. Ratio à concione abstractiva non memoratur. Quæ-
cunque illa fuerit, certè sufficiens haud fuit, quæ rusticum coram
Deo ab omni noxa absolveret. Magna & prævalida sit ratio, quæ
perennem Sacræ Concionis neglectum à pœna eximat. Homi-
nes facili negotio hic loci supplantantur, at quis Deum cordium
rimatorem circumveniat? si Ecclesiasticus Præco huic mopsu
nimis fuit modicus ac tenuis, hoc ipso graviter erravit, quòd à ra-
stro amulus undique trampus suum artibus ac scientiis excultum
Curionem cribraret, contemneret, & aspernaretur. Nunquid
apertè Veritas edixit Divina (15) *qui vos spernit me spernit.*
Apud Summates, urbium Primores, Curiarum præsides ac præ-
fectos sæpè etiam fervidi Concionatores hircus oculis excipiun-
tur, tunc maximè, cum etiam his sine hominum respectu Sanctam
prædicant Veritatem; Quas verò suæ hircitatis pœnas DEO
Judici sint daturi, damnò suo cum præsentè rustico experientur,
at serò nimis. Utut vilis & contemptibilis appareat Concione-
tor, cultu tamen suo dignus est, quia Verbum Dei prædicat. Sci-
mus Deum jam in Vet. test. (16) per asinos prophetasse, per asini
mandibulas hostes cecidisse, & fontes irriguos excitasse. Eadè po-
tentia hodie adhuc in Deo viget floretque. Stulta mundi eligit, ut
confundat sapientes, infirma mundi assumit, ut fortia mundi sub-
ruat, evertat. Nulla concio tam levis, tam trivialis est, aiebat
Layne Secundus Soc. Generalis, ex qua non etiam proficere pos-
sit omni scientiarum genere instructus Doctor. Si verò ruralis
Curio, ejus parochianus erat mopsus, aliter dixit, & aliter vi-
xit, non ideo se debuit concionibus subtrahere; hanc enim excu-
sationem pridem ipse Christus propriis pedibus (17) conculcavit

supra

supra cathedram Moysis sederunt Scriba & Pharisei: quocumque dixerint vobis, facite, secundum opera vero illorum nolite facere. Stant utique multoties super cathedram Scribæ ac Pharisei hypocritæ, qui multa dicunt & pauca probant; qui inani garrulitate auram feriunt; qui una manu per streperam & vacuam vocem suos AA. attrahunt, alterâ operum dexterâ, repellunt, quia vocem propriò exemplo destitutam intendunt; id tamen, quod hi prædicant, subditi in opus deducere satagant, licet in præcone solam vocem audiant, & nullum opus videant. Hæc, inquit, facile dicuntur, sed rarò expediuntur, quia omnes illi ægerimè audiuntur, ubi voces ab operibus disjunguntur; at neque hæc coram Deo vera & valida purgatio est neglectæ concionis. Nimis est frivola, utut fuerit ardua. An fortè curis illis mopsus urgebatur, quæ hodie multos Sacris à Concionibus avertunt, ne digitò Dei præcordia tot scelerum rea tangerentur; ne acerba crisi mammona iniquitatis, pertinax inimicitia, gula & ebrietas, luxus & luxuries, aut fucata pietas proscinderentur; hoc ipso adire debebat concionem, prout æger medicum, læsus chirurgum, infirmus quærit pharmacopæum, verbò, quidquid fuerit causæ, nec induci potuit nec persuaderi, ut aures patulas vel una vice impenderet Curioni Verbum Dei ex alto proclamanti. Quid verò Deus ad hunc immanem neglectum tot annis continuatum? tandem gravis morbus Mopsum irruit, & alias flecti ferreum in lectum prostermit; cum autem more pluribus recepto, lucem etiam fortem ac validam contemneret, persuasus post aliquot soles integram ac serenissimam salutem reversuram, nocte intempesta repente fatò premitur & opprimitur sine Sacris extinctus. Hæc omnia non poterant eum cælo excludere, utut grandibus fuisset flagitiis coopertus, modò ultimo in articulo veri nominis contritionem elicuisset. Scimus, quid Deus per Ezech. (18) toti terrarum orbi promiserit: *quocumque die conversus fuerit impius ab impietate sua, vita vivet.* At nihil ille de contritionis actu somniaverit, Deo ita permittente, ut sine pœnitentia obiret, qui Verbum Domini in vivis vilipendit, ut mox dicetur. Mopsus subito extinctus magna hominum comitante caterva in Ecclesiam defertur, ut ei antè, quam terris corpus committeretur, iusta

funebria perfolverentur. Viget hæc consuetudo pluribus adhuc locis, ut præsentè cadavere Sacrum celebretur ac sæpè funebri concio habeatur, tum primum in tumulum funus mittatur. Quamdiu ob oculos jacet funus, certum est, longè ferventius orari, quàm si antè tumulo sit funus illatum. Multoties hic tritam illam paræmiam cani audias: ex oculis ex animo. Opt. AA. Quàm varios sermonationum sensus in funeris hujus deductione dederint, qui funus sunt comitati. Orandum quidem esset pro defuncto in funebri comitatu, sed quàm raræ sunt preces hodie, quibus anima lustrico igne circumseptæ refocilletur! sæpius certè nec una oratio Dominica pura, integra in defuncti solatium effunditur, ut rectius dicatur funeris heterodoxi, quod passim ex immodica garrulitate dignoscitur, quàm Catholici deductio. Id pridem nobis qui Catholici famus, exprobravit Augustinus (19) *cùm efferuntur mortui*, inquit ille, *mors cogitatur, & dicitur: va misero! talis fuit; heri ambulabat, vel ante septem dies illum vidi: illud atq; illud mecum locutus est: nihil est homo: murmurant ista &c.* at ubi oratio, qua ex charitate subvenire jubemur defunctis fors purgatorio carcere conclusis? hic verò inter varios de funere discursus audias: *va misero!* quàm subita morte extinctus est! nesciebam ægrotare, jam funus fuit. Ah quorsum migraverit! ajunt eum sine Sacris obiisse, quid si à Paschate nunquam animos purgasset. *Va misero! talis fuit*, vitæ certè optimæ notæ non fuit; si mors vitæ respondit, timeo sequiora. Ah quot movit vicinis suis controversias? si in rancore diem clausit supremum, solem ultra non videbit, *heri ambulabat*, vidi eum meis hinc extra ædes sedentem, & cum cane lusitantem, & ecce jam funus est! O quàm parùm scimus, quæ hora sit ultima, *ante septem dies illum vidi, illud & illud mecum locutus*, hærent memoriæ verba, quæ ille his primùm diebus ad me, quis credidisset, eum tam firma valetudine instructum, jam fato proximare, *Nihil est homo*. Nemo in crastinum vitæ fidat humanæ.

19) S. Aug.
ser. 110.
de div.

Vita quid est hominis? folium, flos, fabula,
foenum,

Pulvis, arundo, cinis, nix, pila, bulla,
nihil.

Qui stat videat ne cadat. Lateri nostro mors hæret proxima, cum eam multis milliarium millibus distare credimus; hinc nihil boni procrastinandum. *Murmurant ista &c.* sic etiam

hic loci ultro citroque vita funeris fuerit exenterata. Dixerit nonnemo: relevet illum Deus, si etiam relevari possit! idem alius mussaverit: mihi quidem nil unquam mali exhibuit, in aliis tamen latis erat exoticus, quid quælo phantasia habuerit, ut nunquam conciones adiret! quis ei tantum verbi Divini tædium peperit? noli quærere, tertius exceperit, id demon fecit; nollem cum ipso migrare &c. hæc & alia in hac funeris deductione mussitaverint vicini, quam verè, quam solidè, mox clarescet. Cadavere in templum illato, dum pro anima ejus Ecclesiastica preces (quas funebres vigilias nuncupamus) recitentur, & ad illas voces ventum esset *fiant aures tue intendentes &c.* ecce Christi in crucem suffixi lignea icon, utraque manu à cruce revulsa, utramque aurem obturat, preces pro hoc rustico se audire nolle, gestu illo contestata. Stupet populus ad spectaculum inauditum. Loci Curio

Sacerdos Deo afflatus suggestum conscendit & totum hoc spectaculum funebri conciuncula explanat. Thema erat ex Luca (20) petium: *qui vos audit me audit; qui vos spernit me spernit; qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me.* Nostis abundè Opt. AA. hominem hunc, cujus præstio est cadaver, supinè fuisse in audiendo Dei Verbo negligentia; ideo anima ejus à Justo Judice Deo, tradita est diabolo & sociis ejus æternis ignibus crucianda, fusæ pro illo preces à Deo nullatenus exaudiuntur, qui enim ures suas loquenti Deo toties occlusit, jam suas quoque Deus obturat. Sapite malò ejus & Verbum Divinum sanctius colite, spe pleni, sic preces pro vobis aliquando fundendas cœlos penetraturas, ut vestrum ex

E.

Qui Conci-
ones non
audit, nec
à Deo au-
ditur.

(20) Luc.

10.

F.

Funeris
Concio.

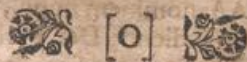
purgatorio ad gloriam transitum maturent &c. Sic ergo ele-
varus, & sine precibus ullis aſino ſepulturâ ſepultus eſt, ſacra
glebâ indignus, quem Spiritu DEI accenſus Curio palam di-
xit damnatum.

Hem AA. quàm verus ſit vocum harum *qui ex Deo eſt,*
verba Dei audit, ſenſus binis ex Patribus Aug. & Greg. addu-
ctus, & per actum prædeſtinationis illuſtratus. Signum certè
non facile datur, unde certius colligas tetram mortem obſiſſe
vicinum, quàm ſi dicatur oſor fuiſſe Verbi Divini. Non do-
ctrâ coronidem præſenti ſermoni, quia eam Curio jam impoſuit
brevem, ſuccinctam, validam tamen & efficacem. Id unum
ergò iteratò per me inculcatum ad propria referant AA. ac ſe-
riò perpendant, quàm proficuum ſit ſaluti noſtræ promptè,
avidè, reverenter & obſequenter Verbum Dei in Sacris ædificiis
excipere, quàm contrâ damnofum ſimul & ſummè noxium ſit
ſaluti noſtræ idem Dei Verbum negligere: id paucis Pſaltes Re-
gius (21) detexit: *miſit verbum ſuum & ſanavit eos & eripuit*
eos de interitionibus eorum: hoc abundè Vega (22) deſcripſit:
deſperata illius ſalus eſt, qui Verbo Dei aures ſuas obturavit.

(21) Pſal.
106.
(22) Vega
in 3. Jud.
ſ. 93. n.
850.

Cur? quia & DEUS cunctis precibus vel ab ipſo ſiſis vel
per alios fundendis ſuas ocludit, quod à no-
bis clemens DEUS avertat.

Amen.

CON.